

Blei-Michel

Näwen där Burg stääht ön Scheija,
do woar et frieha nöt geheija,
dö Blei-Michel hot dran gehaust,
noachts ass hään dran erumgesaust.

Dään Ziehnten mußten sö heihientroon,
et hot aalen greilich wieh gedoon,
ous em ganzen Duarf, aal de Leit,
de Michel hot se schwiear geheit.

Hään hot et selwa oabgewooren,
aal hot hään se dobeij betrooren,
trotz grußa Ormut, viela Nut,
et woar domols knapp daat täglich Brut.

Hään hot gemach, wat hään gewollt,
aal hun se hihm dofier gegrollt,
sein Frau, et Griet, hot hään geworent,
se soon, et wiar gewäst von Orenth.

Et hot gesoat: „Michel hier obb,
lofier kries dou noach änen drobb,
dään Här Gott kannst dou net betriejen,
dään wird deijch dofier ämol kriejen.“

E poar Joahr dono, du woar hään dut,
dään ousgenutzt hot su viel Nut,
goar neijst hot hään du matgeholt,
doch bliewen ass sein Söndenschold.

Die muß hään an da Scheija bießen,
dö ganz Noocht krouchen ob Hänen un Fieß.
Viel Sääk hot hään geschläft mat Wääß,
ob em Gubben Hoawa hot hään gesääß.

Wään oawends spiet vorbeij ass gaangen,
dem ass gruselig genn vom Baangen,
wenn hään gehuart hot dö Michel stöhnen,
sein eijenen Schandtät selwa verhönnen.

Drum bleiwt am Läwen imma ihrlich
un seid och niemols zu begierlich,
et hölt käänen ebbes mat von hei,
kurz ass de Voordel, laang e Reij.